

Начерк Програми Політичного Бюро Комуністичної Партії Канади

(Продовження.)

На полі трейд-юнійної активності партія мусить побороти основну слабкість трактування трейд-юнійної роботи, як щось віддільного від дійсної партійної праці, бо ця трейд-юнійна праця спала до цього часу на кілька товаришів, які були активно в ній заняті. Трейд-юнійна праця, головню організування неорганізованих робітників і будування революційних індустріальних юній і головним завданням партії і обов'язком, якого партійний член не може ігнорувати.

Ціла партія мусить взятися до цієї праці. Кожна партійна група має мати назначені конкретні завдання відносно трейд-юнійної праці і через систематичні мітинги групових функціонерів і "групового активу" кожний партійний член мусить бути втягнений до дійсної трейд-юнійної активності.

Тісно зв'язаним з вище сказаним є питання фабричної організації. Помимо того, що ми говорили про фабричні ячейки і про перетворення основи партійних шапових ячеек п'ять років тому назад, в справі шапових ячеек не зробилося майже нічого. Фактом є, що партія, як така, має зараз менше ячеек, як два роки тому назад. А це гіршим є те, що не можна бачити ніяких уліпшень у функціонуванні шапових ячеек.

Це є одною з наших найбільших слабостей партії. Є це найясніший прояв опортуністичної пасивності, яким пересякла ціла партія і він вказує на все ще такі домінуючі федералізм, що поділив партію на секції і має на меті ізолювати нас, як партію, від головного тіла працюючої класи, як також ізолювати всіх, з винятком малого числа найактивніших членів партії, від головної струї революційного руху.

Систематичне творення фабричних ячеек і перебудова організаційної основи партії на шапові ячейки вимагає найенергійнішої і невтомної боротьби проти опортуністичної пасивності, яка омине працю в фабриках і проти федералізму, який надто часто був як колодою, так і виправданням, що той колоди не можна усеунути. Рівночасно кончею є, щоб кожний член партії зрозумів ясно, що одним успішним способом, при помочі якого можна буде зліквідувати опортуністичну пасивність і розбити колоду федералізму є будування шапових ячеек і звернення більшої енергії у

ваги партії й всего її членства на практичну революційну роботу в фабриках і майнах.

Завдання, які негайно стоять перед партією, головню завдання цілковитого звернення до масової революційної праці, залежать до великої міри від успішного розвитку праці по фабриках і майнах. Розвиток революційних юній, створення на основі шапових комітетів, заставляє робітників рухатися і мобілізуватися до боротьби проти негайних кривд, як також за ідеал революційного індустріального юніонізму. Так само гасло "об'єднання робітників, які працюють, з робітниками, які не працюють, в боротьбі за державну безплатну асекурацію від безробіття", значить, що ми маємо гуртувати робітників в шапах довкола цих домагань. Тому кончею є, щоб в кожній місцевій організації партії провадилася енергійна праця за заложення і розвитку фабричних ячеек. До цієї праці треба спеціально назначити здібних товаришів і віддати їм спеціфичні ячейки. Успішні ячейки треба уважати за приклад і на підставі успішної праці в фабричних ячеек будеться судити якість діяльності членів.

Разом з цими завданнями йде потреба побороти раз названу тенденцію провадження кампаній за кампанією, на чей б кожна з них мала б незалежний і відокремлений характер.

Наглядний доказ цієї слабості нашої партії можна було бачити в часі федеральних виборів в липні 1930 р. На полі виступило дев'ять партійних кандидатів і поведено знамениту місцеву кампанію. Але вона осталася тільки виборчою кампанією. Наші партійні кандидати апелювали до робітників голосувати на комуністичний тикет на основі партійної виборчої програми і на основі загальних принципів. Ми не бачили цілої виборчої кампанії на серії інших масових кампаній, які провадила наша партія і через які можна було притягнути увагу і зацікавлення робітників та зосередити їх конкретно на класовий характер виборчої боротьби та показати їм ясніше, що їхні інтереси є ті самі, що й інтереси комуністичної партії. На це повинна звернути увагу ціла партія, головню партійний провід, так всеразв'язаний, як і дистриктовий. Бо така конкретизація (злиття в одну масу) через базування виборчої активності на масовій кампанії

негайних потреб є одним з "ключів" до проводу над масами.

Конечна потреба успішного звернення до масової революційної праці буде зміщенням дистриктового проводу. Провідних товаришів треба вислати до праці в дистрикті. Провідних товаришів треба назначити до праці в специфичних фабриках та ячееках. Треба кончею звернути увагу на більш систематичне і скоріше приділення здібних товаришів на відповідальні становища партії. Проблему сил в нашій партії зможемо розв'язати через налив нової крові з фабрик і майнів в провідні ряди нашої партії.

З більшим натиском на негайні і частинні домагання, з одноставністю наших домагань, з безпощадним вилітанням довгого шнурів загальних домагань, стає кончею триматися на осторозі з киданням опортуністичних гасел і основно реформістичних домагань. Так воно є в нашій партії тому, що відчувається брак досить розвиненого про-

воду, як також з причини ідеологічної слабості нашої партії, як такої.

Рівночасно і до того ще більше небезпечним в нищій ситуації є спиратися на абстрактних революційних домагань і "лівих" фраз. Немає короткої дороги, через котру можна позискати робітників для революції через революційні абстрактності і "остаточні" домагання. Завданням партії є використовувати і розвивати існуючі крайню гострі класові антагонізми через втягнення робітників мас в рух, політизувати їх боротьбу за кожну негайну потребу і кожне частинне домагання, завжди памятаючи на те, що ця боротьба має бути тісно зв'язана з революційними цілями і методами партії і на основі цієї боротьби будувати революційні осередки працюючої класи. Проти опортуністичної пасивності і виминання боротьби. Проти "лівих" фраз, а за боротьбу робітників і за активізацію кожного партійного члена в дійсню масову революційну праці.

ЕКОНОМІЧНА БОРОТЬБА І РЕВОЛЮЦІЙНІ ЮНІ

Головним завданням канадійської партії є організування і провід в економічній боротьбі, будування і консолідування революційних індустріальних юній, консолідування Воркерс Юніті Ліг в масовий революційний трейд-юнійний центр, який охоплював би революційні юні і революційну опозицію в реакційних юніях.

Як партія, так і Воркерс Юніті Ліг мусить поставити самі центри своєї агітації й активності щоденну потребу мас та організувати для неї провід і боротьбу. Партія мусить енергійно попірати Воркерс Юніті Ліг в її систематичній боротьбі, розвинути і повести боротьбу проти обнищення заробітної плати, за години праці, умовини праці, проти системи смід-ап, за допомогу безробітним, пенсію на старі літа, відповідне відшкодування для робітників, право на страйк, за свободу слова і зібрань, проти поліційного нагання й прог і переслідування робітників чужинського походження і т. ін. Партія мусить також сформувати спеціфичні конкретні домагання Воркерс Юніті Ліг мусить вести організаційні фарми, які покривали б всі індустрії і кожний партійний член мусить стати членом Воркерс Юніті Ліг.

Трейд-юнійна праця партії терпить від багатьох серйозних слабостей. Вона все ще така, як і передтим, є майже цілковито пропагандового характеру і не має абсолютно достаточної уваги на заведення дійсної організації. Ми занедбали освідомити й виховати партійне членство — навіть тих товаришів, які є активні в трейд-юнійній праці — в принципах революційної страйкової стратегії, а це мало той наслідок, що коли партія провадила страйками, то робила серйозні помилки, що зводили у великій мірі до нічого навіть добру роботу, яку досягнула партія і поодинокі партійні товариші в дійсній боротьбі.

Ми абсолютно занедбали звернути увагу на кончею приготування до економічних боїв, ба навіть занедбали повести потрібні приготування в середині партії до страйкових боїв, що було наслідком, що найменше в одному випадку, де партія в дійсності ставила колоди розвитку економічної боротьби (Солбори). В провіді страйками ми занедбали розвинути достаточну широкую демократичний провід на основі широким популярно вибраних страйкових комітетів, що є одною з причин, чому ми не могли поширити страйків. Партія мусить сполуаризува-

ти серед цілого лівого руху революції Штрасбургської конференції про Страйкову Стратегію й розвинути ясно розуміння проблем або революційного страйкового проводу.

В нашій праці серед юній лівого руху ми не звертали достаточної уваги на потребу ширшої демократії, як засобу, який притягнув би до активності найширші круги робітників. В нас ще існує небезпечна тенденція полагати на бюрократичні методи і дуже часто в тих організаціях, де партійна фракція є найсильніша, існує систематичне налягання на вагу авторитету партії і "партійного голосовання" замість того, щоб втягнути в активний провід кожного неспартійного робітника, який є зацікавлений в будуванні юнії. Проти цієї тенденції треба боротися і цілковито її зліквідувати. Серед юній лівого крила ми мусимо боротися й настоювати на якнайширшу трейд-юнійну демократію. Не тільки в формі дискусій, але і через втягання якнайширших верств робітників в щоденну працю юнії, щоб виробити кадри революційних трейд-юнійних робітників. Треба втягнути якнайбільше членів неспартійних робітників в провід юнії і партія мусить рішуче боротися проти залишків старих реформістичних і бюрократичних метод праці, які зараз лежать на юніях лівого крила, як паралізуюче зв'язує з минулим.

Організаційно революційні індустріальні юнії мусять стати дійсно такими, як на це вказує назва. Основани на шапову, фабричних і майнерських комітетах, вибраних на можливо якнайширших засадах (на основі загальних мітингів всіх робітників, де це можливо), юнії мусять бути гучні революційні масові організації, дійсно вкорінені і мають репрезентувати всіх робітників даної індустрії, мають відзеркалювати всі потреби мас і керувати всією їхньою боротьбою. Щоб це досягнути юнії мусять розвинути програму скидання широким конференцій активних робітників, щоб передискутувати всі питання і планування.

Юнії лівого крила мусять рішучо взяти на свої руки вироблення й продовжування контрактів. Індустріальні Юнії Лісових і Рільних Робітників треба поможти вийти поза працю лісових кемпів. Треба їм поможти, щоб вони могли добути і організувати маси французько-канадійських лісо-

вих робітників і зміцнити організацію в Бритші Коломбії. В майнерській індустрії партія мусить вияснити всім майнерам Канади потребу одної революційної майнерської індустріальної юнії, а головню пояснити їм причини, чому в теперішнім періоді є потрібна одна майнерська юнія. (Тут пропущено в оригіналі одну лінію і тому дальше речення незрозуміле.) В Новій Скошії мусить кончею зреорганізувати опозиційні групи Воркерс Юніті Ліг і систематично їх розвивати, працюючи в координаті з Майн Воркерс Юніон в Алберті. Серед Майн Воркерс Юніон оф Канада треба повести рішучу боротьбу проти останків реформістичної ідеології і дати почин до рішучих спроб втягнути неорганізовані кемпи до революційної юнії, щоб розбити Юнайтед Майн Воркерс оф Америка, яка зараз оперує отверто, як скебська компанійна юнія. На металевих полях Воркерс Юніті Ліг і майнерська юнія (метал-

ева секція) мусять почати кампанію за творення майнерських комітетів на основі боротьби за програму негайних конкретних домагань. Воркерс Юніті Ліг мусить негайно взятися за приготування і провадження зав'язяти страйків в металевій індустрії, головню в майнах міді і нікелю, по яких неминуче наступлять подібні бої в кемпах золота.

Активізуючи існуючі юнії лівого крила і поліпшуючи їх працю, партія мусить поможти Воркерс Юніті Ліг в її завданні негайно закладати організації у всіх більш важливіх індустріях (автомобілей, текстильних, сталевій, залізній, гумовій і т. ін). Прелімінарними формами в цих індустріях можуть бути революційні "Індустріальні Ліги", які складалися б з поодинокого членства боєвих робітників, що працюють в індустріях, але революційні юнії треба закладати всюди, де тільки можливо.

(Кінець буде.)

ЯК ПРОВАДИТЬСЯ КАМПАНІЯ ЗА ЧЛЕНСТВОМ ДО ТУРФДІМ

Неправильно є, що багато відділів ТУРФДім затримують присилання до ЦВК новоприданих членів. Через це покищо годі сказати щось певного про кампанію. Далеко краще були б зробили всі відділи, щоб були прислали вислід за місяць грудень не дивлячись на те, що кампанія продовжується й в січні.

Однак деякі відділи присилають членство в такому порядку, в якому вони його приеднують.

До цього часу на першому місці стоїть саскатунський відділ, який прислав вже 38 новоприданих членів. Це є добра відповідь петлюрівсько-стрілецьким погромщикам.

Далі частинні звідомлення є з Келгари, Ді Пес, Транскони, Сейнт Кетрінс, Бінфейт, Вегревилл.

Загально є відомости про прийняті 118 нових членів в семи відділах.

Подаючи це до відома усім відділам, ми радимо прислати повні звідомлення за місяць грудень як справний місяць кампанії й далі неухильно розвивати кампанію по тій лінії, що її недавно проголошено було в редакційній статті "Укр. Роб. Вістей" і "Фарм. Життя" п. н. "Наші негайні чергові завдання".

Кампанію за членством треба зміцнити. Який відділ нічого не зробив в грудні, він не повинен пропасті січня. Хто нічого не робить, той нічого не зробить. Таке йому буде й записано, за це він буде й відповідати перед організацією.

Тому не занедбуйте пролетарського обов'язку. Де заряди й комітети не дбають, там членство повинно їх спитати. Коли старі заряди "забули" дати звіт за місяць грудень, нові заряди повинні негайно дати звіт за старі заряди. Коли старі заряди занедбали кампанію в грудні — нові заряди повинні подбати про неї в січні.

Ще до кінця січня солідарно всі попрацюймо за новим членством до ТУРФДім!

М. ШАТУЛЬСЬКИЙ, секр. ЦВК ТУРФДім.

Слідами Карних Експедицій

(Продовження.)

Відділи карних експедицій переводять пацифікацію, руйнуючи села, грабуючи злиденне селянське добро, катуючи селян і заганаючи їх тисячами в тюрми. В містах і містечках Західної України, з огляду на переповнені тюрми, перемінують касарні у тюрми. Арештують селян, жінок і дітей. Переводять масові арештування шкіляної молоді в Тернополі, Станіславові, Перемишлі, Рогатині, Сокалі і Яворові. В самому Тернополі, згідно з офіційним звідомленням, арештовано понад 40 учнів місцевої української гімназії. Вашістський уряд дає розпорядження закрити ряд українських шкіл і культурно-освітніх селянських організацій. Замкнуто українську гімназію в Тернополі, Дрогобичі, Рогатині, зліквідовано масову культурно-освітню селянську організацію "Рідна Хата", зліквідовано сотні читальень Провіт і селянських кооперативів.

Ще не скоро можна буде дати повне звідомлення про всі звірські знущання, що їх докочали і досі докочують карні експедиції на Західній Україні. Немає змоги подати сьогодні таке звідомлення тому, бо кожного, хто пробує збирати матеріали про ці знущання, фашистська

влада арештує, як державного шпона. Навіть двох заграничних кореспондентів буржуазної англійської преси арештувала польська поліція, коли вони послили заглянути на "пацифіковані" західно-українські села. Деякі тільки факти і подробиці продерлись вже на світло денне, ілюструючи безмір кровавих злочинів, довершених фашистською владою на окупованих землях Західної України.

З гори намічений план "пацифікації" переводиться рівночасно з одного боку польськими фашистськими організаціями, які "на власну руку" влаштують українські погроми, підпалюють і зривають бомбами українські школи, читальні і кооперативи і з другого боку, відділами озброєних карних експедицій, які в той сам час, наступом воєнного походу, довершують на західно-українських селах кроваву відплату.

Кожне село, в якому появляється карна експедиція мусить зложити на її утримання високу контрибуцію. Відділи карних експедицій приходять до сіл з готовими списками селян, які коженбезд виявляють активність в політичному або культурному житті. Всіх їх скликають і катують. Методи масових побиттів, в залежності від волі і охоти команданта карного відділу, є різні. Одних б'ють, приказуючи їм розд'ягати до нага, других зв'язують і відраховують кожному по черзі удари до повної страти притомності. Ломлять руки, ребра, розвалюють голови. Ломлять і підпалюють домівки читальень і кооператив. Ось деякі окремі факти, що їх наведемо скорочуючи опис жахливих подій.

КОРОТКІ ОПИСИ ЖАХЛИВИХ ПОДІЙ.

Вночі з 23-го на 24 вересня прийшов карний відділ до села Довжанка пов. Тернопіль. Знищено місцево читальню Провіт і кооператив. У багатьох селах збіжжя кинули в болото. Побито "слідуючих" селян: Романа Швеця, Івана Осадчука, Олексу Шуля, Петра Брикса і багатьох других. Тяжко побитий Федь Чайківський — вмер від побиттів.

З 24-го на 25 вересня прийшли відділи карної експедиції до села Пронятин. Селяне, хто вспів, повтікали до лісів. Багатьох побито й арештовано. Того самого дня карні відділи знищили в селі Петрикові дом, читальню і кооператив. Портрет поета Шевченка, що висів у читальні, вимазали жовніри екскаментрами і приказали потім селянам цілувати цей портрет. Багатьох селян побито, одного з них, Матвія Мітренгу, біли в полові юргани за те, що не хотів повторити плюгавих слів, що збещещували Україну.

В селі Курівці в часі масового катування селян, яких біли за те, що вони не хотіли вартувати біля панського двора, забито 6-ох селян. В селі Грусичів повіт Бібрка побито до крові селянина К. Курівця і старого учителя Михайла Басараба. По переведенні в цьому селі ревізії і масового грабунку, команданти карного відділу скликав усіх селян, велів їм повторити оклик: "Хай живе Польща" і заявив накінець, що за добро, яке зграбовано в селі, заплатять селянам більшовики і німці.

Дня 16 і 17 вересня була карна експедиція в селі Підберіці повіт Львів. Домі селян,

яких мали бити, були наперед позначені червоними хрестами. Одного з мешканців цього села збили тяжко тільки за те, що він називається Москва.

До села Городиславич повіт Бібрка явився карний відділ 14-го полку уланів. Зареквіровано в селі все, що було до їдженя — молоко, сир, масло, яйця, рик і цукор, для коней сіно й овес. Знищено читальню, спричиняючи шкоди на 3,000 до 4,000 золотих, побито бідного сільського пролетаря Ірійона Кіта, 70-літнього Миколу Кафтана і 2 жінки, жовніри знасилували одну нелітню дівчину, яку відвезли у шпиталь. Побитим селянам улани дали приказ, під загрозою дальшого биття, плювати собі взаімно в лице, ганьбити Україну і кричати: "Хай живе П'ялуський". Донькам, катованих селян, казали цілувати чоботи поліційнтів.

В селі Прошові побито жінку, що лежала в 12-му дні по родах за те, що не хотіла просяти ласки тих, що на її очах катували її мужа.

На село Гаї коло Львова наложено велику контрибуцію, масово побито селян, знищено читальню і підпалено кооперативу. Недалеко від села Гаї, улани зловили працюючих в полі чотирох селян, мешканців села Звенигорода, Тараса Стецьва, Гриня Закаликю, Стефана Заставського і Данила Сороку. Всіх їх прив'язали до коней, і приказали всім чотиром селянам бити по кінцях 4 кілометри до села. У селі на очах всіх селян, на кожного з них кинулось по 7 уланів, які безмілосердно скатували їх, поки всі 4 втратили притомність.

(Далі буде.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНОУЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиний український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиний дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиний журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОГОВА МОЛОДЬ" — одиний журнал в українській мові для української робітничо-фармерської молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи й журнали посилайте або до кожного часопису окрема, або на поштову адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Fritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.